

arrels

La revista de la Fundació Les Vetes

- **PORTES ENFORA:**
Cartes dels familiars

- **PORTES ENDINS:**
El Covid a les residències de gent gran

- **TEMA DEL SEMESTRE:**
Terratrèmol Covid-19

Fotografia portada: Josep Maria Oliveras
📷 (Cedre Fundació Les Vetes)

Revista arrels
Nº 24 · 1r semestre 2020

FUNDACIÓ PRIVADA LES VETES

C/ Sant Antoni, 2
17190 - Salt (GIRONA)
Tel. 972 401 014
Fax. 972 400 876
E-mail: info@lesvetes.com
www.lesvetes.cat

Disseny i maquetació:
la marmota -disseny gràfic-

IMPRESSIÓ:
Impremta Pagès

CONSELL DE REDACCIÓ:
David Cortals
Àngels Teixidor

© del text i les imatges:
Arrels

Dipòsit legal:
B-52002-2007

Qualsevol forma de reproducció, distribució,
comunicació pública o transformació d'aquesta
obra només pot ser realitzada amb l'autorització
dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per llei.

L'administrador es reserva el dret de modificar
qualsevol nom o càrrec.

TEIXINT VALORS

TEIXINT EL FUTUR

Les residències de la gent gran hem passat de la més absoluta invisibilitat a ser portada de tots els diaris, nacionals i internacionals, i no precisament per donar a conèixer les bones praxis, el model d'atenció centrada en la persona o la cura humanitzada, sinó per ser protagonistes involuntàries dels estralls causats per la pandèmia de la COVID 19.

Les xifres de morts són horroroses... es parla que més d'un 90% s'han produït en persones majors de 65 anys i que almenys la meitat vivien en residències...

En l'imaginari col·lectiu encara hi ha arrelada aquella idea de que tenim un dels millors sistemes sanitaris públics i aleshores molts es pregunten: Com ha pogut passar una cosa així?

N'hi ha que portem molts anys treballant en el món sociosanitari, el coneixem bé per dins i sabem que tenia debilitats, no només en l'atenció residencial de les persones grans sinó en la salut pública... i això, que tant ha sorprès a alguns, sabem que era possible, que aquesta bombolla de seguretat era fràgil i delicada i que finalment ha explotat...

Portem massa anys d'infrafinançament i de retallades i molts anys fent sentir les nostres veus, apropant les nostres reivindicacions a tots els partits polítics amb representació parlamentària... La integració i coordinació real del sistema sanitari i social és tan vella com actual i necessària... i sempre havíem rebut la mateixa resposta: "no hi ha recursos" (almenys no per la pota social del pretès Estat del Benestar).

Si busquem respostes primer ens hauríem de fer moltes preguntes:

- Qui ha permès que, amb la cura i atenció de les persones grans, es fes negoci en temps on els recursos eren escassos?
- Qui ha permès que fins fa quatre dies com aquell qui diu (2015) no fos obligatori, pel personal cuidador, disposar d'una titulació que acredités una mínima formació i competències en l'atenció a les persones amb dependència?
- Coneixeu les ridícules condicions econòmiques del VII convenio colectivo marco estatal de servicios de atención a las personas dependientes y desarrollo de la autonomía personal?
- Sabeu en què va consistir el primer material de protecció per fer front a la COVID 19 que ens va lliurar el Dpt. de Treball, Afers Socials i Família i que vam haver d'anar a buscar a St. Sadurn d'Anoia? Un pack per 1 sol resident per dos dies!!!!

I un mes més tard, el 15 d'abril... sabeu què ens va enviar el Dpt. de Salut per fer front a la COVID 19? 16 ulleres integrals.

Entremig res. Abandonats a la nostra sort. Sort que tothom va trampejar com va poder segons les seves possibilitats.

-I dels tests massius de PCR promesos pel Govern al personal sociosanitari que treballem a "primera línia"? Els nostres, a Les Vetes, no van arribar fins el dia 9 de maig... (feia 5 dies que Catalunya havia començat la Fase 0 de la desescalada i s'aixecava el confinament domiciliari, no pas per les residències però). A casa meva d'això que ha fet el Govern se'n diu "arribar a misses dites".

I ara hi ha qui posa totes les residències dins un mateix sac i ens volen criminalitzar... No senyors, no... no totes som iguals. Hi ha residències que hem fet bé les coses. Que vam veure les orelles del llop, que no vam esperar res de l'Administració i ens vam saber anticipar a allò que ens venia a sobre. Hi ha residències que hem intentat trobar solucions enginyoses a situacions complexes. Residències que hem avançat tot aprenent i aprenent a mesura que anàvem avançant.

Sí, teníem protocols rígids, inhumans i lineals però penso que hem sabut trobar la flexibilitat adequada i un ventall de matisos que ens han permès trobar l'equilibri entre el benestar de la persona-família i la seguretat que se'ns exigia.

Ara que és possible relaxar una mica les tan estrictes mesures de protecció que imperen a les residències, no ens descuidem perquè correm el risc de tornar al mateix punt de partida.

Ens hem de cuidar, perquè la cura és un valor fonamental. Cuidar-nos per protegir-nos mútuament.

Perquè si alguna cosa hem d'aprendre de tant dolor i sofriment com hem passat (i tornarem a passar) és, en paraules de Victòria Camps, aquesta obligació de reciprocitat, de fraternitat, de compassió, d'atenció i d'assistència a l'altre.

/// ÀNGELS TEIXIDOR CAMPS ///

· Directora Fundació Les Vetes ·

Cartes dels familiars dels residents

FAMÍLIA D'ÀNGELA PUJADAS ENRIQUETA BISA

Fa tres mesos va començar el malson de la pandèmia de la Covid 19. El virus, que vam obviar durant massa temps, entrava amb força i feia mal sobretot a les persones grans. Els primers brots a les residències varen ser fatals.

Quan tot això passava, quan tot just començàvem a ser conscients de la gravetat i ens deien que potser caldria confinar-nos, a Les Vetes ja feia dies que havien pres mesures per protegir als nostres familiars.

Les primeres setmanes de confinament van ser molt dures per a tots nosaltres. Però crec que, per a Les Vetes, la responsabilitat en la gestió del dia a dia ha estat d'una dimensió difícil de descriure. A la residència, havien ser molt estrictes amb els protocols alhora que preservaven les rutines al màxim, per mantenir actives i orientades a les persones grans. Mentre ho feien, havien de sostenir l'ànim dels residents, el seu com a cuidadors i com a part de les seves pròpies famílies i també el nostre: les filles, les germanes, les nebodes, les parelles... de les persones ingressades.

Al principi, el telèfon, les fotos, ens van fer sentir propers. Quan això ja semblava que no ens sostenia prou, Les Vetes ens va ajudar amb correus diaris, explicant-nos les dinàmiques de la residència, proposant-nos d'enviar cartes, poemes, dibuixos... I van fer un pas més quan vàrem poder seguir acompanyant fent

videoconferències. Veure'ns va ser una injecció molt important d'energia per a nosaltres; i quan dic 'nosaltres' incloc també a la meva mare.

Aquell primer dia, el seu somriure era tan gran que se li tancaven els ulls; era la màgia d'una pantalla que l'hi feia sentir 'que érem allà dins', amb ella. Les Vetes no es van aturar aquí. Per quan vam tenir l'oportunitat de desplaçar-nos, a la residència ja s'havien inventat 'les trobades a la reixa'. El primer dia que veia a la meva mare, després de tants sense poder-nos acostar, era el dia que ella feia 84 anys. Tot un regal per a nosaltres. Perquè tot això era pels residents, sí, però també per cuidar-nos a nosaltres, les famílies.

Ha estat molt dur no poder veure a la meva mare durant tant de temps, deixar de banda les nostres passejades, les celebracions que ja havíem previst. No em canso de dir que a casa ens hem confinat i hem respectat les normes, pel bé comú i per l'amor que sentim cap a ella. Però també, pel respecte que ens mereixen els professionals que cuiden, cada dia, a la persona que més m'ha estimat a la vida.

Gràcies, moltes gràcies Les Vetes. Gràcies pel rigor i la imaginació. Gràcies per fer prevenció. Gràcies per la feina feta i per seguir. Moltes gràcies per cuidar-nos a tots.

♥ ens sortim rem

FAMÍLIA BOHIGAS CABAÑÓ

Quan va començar tot això, sempre vàrem pensar que el més vulnerable de la nostra família era la meva mare i que seria difícil en sortir-se'n... com protegir-la a ella i a tots nosaltres?? Des de les Vetes ens varen anar donant les pautes de com anar actuant, sempre amb total transparència i claredat.

Escoltant els mitjans de comunicació dubtàvem de la gestió de les residències de la gent gran, les notícies no eren gaire esperançadores, quantes vegades ens hem repetit sort que ella està a les Vetes: en tot moment ens hem sentit informats i recolzats, i mai hem dubtat de la feina que feien. Moltes gràcies!!!

Després, varen arribar les trucades, aquestes varen representar una onada d'aire fresc, quina alegria poder parlar amb ella.....ja no només eren els treballadors que ens deien que tot anava bé sinó que podíem parlar-hi. I també les videotrucades, amb els nets i besnét, tots podíem veure-la i saber que estava bé!! Amb les videotrucades vàrem poder comprovar el que ja ens pensàvem, que ella no n'era conscient de la situació, allò que sempre ens havia angoixat de la malaltia de la meva mare, ens aquets mesos ens jugava a favor.

Per acabar, voldríem donar les gràcies a tots els treballadors de Les Vetes, sou vosaltres els que heu aconseguit donar-nos aquesta tranquil·litat tan difícil en aquests moments, moltes gràcies per cuidar de la meva mare i de tots nosaltres!!!!

NAVARRO GESTIÓ

Societat d'Agència d'Assegurances
Exclusiva de **ZURICH**

Tel. 972 21 40 79
info@navarrogestio.com

FAMÍLIA DE VALENTINA CORVILLO ANTONIO, GEMMA I MAURA GORDILLO CORVILLO

Hola a tots, som les filles i el marit de la Valentina. Volem dir-vos, sincerament, que la nostra mare està al millor lloc i envoltada de grandíssimes persones i bons professionals que hem conegut en aquests dos últims anys.

Comencem pel principi.. El dia que vam ingressar a la nostra mare a "Les Vetes" va ser el començament d'aquesta nova etapa pels de casa. Tot s'ha de dir, amb molta pena pel nostre costat, però amb la certesa de que fèiem el millor per ella en aquells durs moments.

El recolzament i carinyo que hem sentit tots, des del primer dia, ha fet que siguem part d'aquesta gran família i que poguem dir, orgullosos, que pertanyem a "LES VETES".

Sí, el confinament és dur, molt dur... Però poder parlar amb vosaltres cada dia, rebre informació constantment, i veure-la a ella (la mami) a través de videotrucades... Tot ha estat molt més fàcil i tranquil·litzador...

El dia que per fi la vam poder veure a través del jardí va ser un dels més emotius i feliços. Ella igual com sempre, tan bonica...

No tenim paraules per donar-vos les gràcies per tot el que heu fet per tots ells i per nosaltres i que continueu fent cada dia. De veritat és impossible tornar d'alguna manera tot el carinyo que reben, això és impagable. GRÀCIES I GRÀCIES DE TOT COR!!!

COMAS

JOIERIA - RELLOTGERIA

Avda. Sant Francesc, 14 · Tel. 972 21 85 27 · 17001 GIRONA
C/ Major, 83 · Tel. 972 23 47 70 · 17190 SALT
C/ Pare Lluís Rodas, 19 · Tel. 972 84 07 17 · 17430 STA. COLOMA DE FARNERS

FAMÍLIA DE JAUME CATALÀ DOMINGO MARTÍNEZ

Estem vivint una situació extraordinària, mai vista, almenys en el que portem de segle, més encara, almenys des de fa un segle!

Recordo que fa més de cinquanta anys el meu avi, referint-se a llunyans familiars o amics, solia dir "sí, aquell va morir amb la pesta del 18". I és que segur que des de la mal anomenada "Grip Espanyola" no s'havia patit res igual, d'això fa més d'un segle.

Aquesta situació provocada pel Coronavirus que ha produït el que s'ha anomenat la COVID-19 és la pandèmia més greu a nivell internacional.

Quan es tracta d'una pandèmia vol dir que pot afectar a tots i a qualsevol. A aquest virus, el Coronavirus, sembla que li atraïem més els humans madurs, pot ser perquè tenim menys defenses o perquè ell és un covard i s'ha acarnissat amb les persones en què les seves cèl·lules presenten menor resistència a la seva impertinència, vol dir que les persones a partir de certa edat vam presentar major risc de contraure la COVID-19, som més vulnerables.

Aquesta realitat ha afectat especialment a les persones que viuen en residències de gent gran. Llegia a principis de juny "Les xifres estan així i són ... tremendes.

El nombre de víctimes mortals que la COVID-19 ha deixat en les 5.457 residència de gent gran espanyoles -entre públiques, privades i concertades- es situa en 19.440 segons les dades

proporcionades per les comunitats autònomes. És brutal".

Per descomptat que Les Vetes està entre aquestes 5.457 residències, però presenta una important diferència, no hi ha hagut ni una mort i, gairebé podríem dir que ni una infecció de residents. Únicament 3 residents totalment asimptomàtics van donar positiu a les proves PCR. Penso que això no ha estat una casualitat, sinó fruit de la feina ben feta.

Els familiars i responsables dels residents de Les Vetes, hem estat tranquils, dins de la gran preocupació que, almenys en el meu cas, mai ha estat obsessió, per com s'anava desenvolupant el confinament a Les Vetes. Aquí fins i tot hem tingut el reconeixement d'alguns mitjans de comunicació i dels serveis de seguretat ciutadana.

Vull recordar que en referència a les residències hi ha molta feina a fer. La vulnerabilitat demostrada per les residències ha estat impressionant. El Coronavirus ha fet estralls en aquests llocs sense ni tan sols trobar-hi cap resistència. Només allà on hi va haver professionals sanitaris que van decidir, pel seu compte, blindar els recintes es va evitar la massacre. Sens dubte és el cas de Les Vetes.

Vull concloure com ho feia amb la carta publicada al Diari de Girona, donant les gràcies a la direcció i a TOT el personal que té cura, tan dels residents com de la residència.

♥ensensor♥i rem

familiars dels residents

FAMÍLIA DE ROSER GUSÓ GERMANS PLANELLA GUSÓ

No sé si serem capaços d'expressar tot el que hem sentit, pensat i patit en aquest dos mesos i escaig de confinament.

En un primer moment no vàrem ser conscients de que serien més de dos mesos, per tant no patíem. Pensàvem seran dues setmanes i prou... tampoc vàrem ser conscients dels riscos que patirien les residències per culpa de la mala gestió de les administracions, la manca de materials de primera necessitat per atendre els nostres pares, avis etc.

Un cop anaven passant els dies i els fets el que més ens preocupava era el que devia pensar la mare. Ens sentíem com si, d'alguna manera, l'haguéssim abandonat i, amb la seva malaltia, mai podrem saber el que ella ha sentit, ni si ha tingut consciència del que vivíem... Mai sen's va passar pel cap que poguéssim estar mal atesa, però sentíem l'enyorança de

no poder venir a donar-li el dinar, de fer-li l'abraçada i el petó.

Al principi us trucàvem per saber com estava ella i com estàveu tots, perquè tots heu estat una família unida, cada cuidadora, infermera, cuinera, psicòloga, treballadora social, directora, i tants altres professionals que heu tingut cura i mimat als qui més ens necessitaven.

Els correus electrònics de la direcció eren un alè, transmetien el que es vivia dins el centre i el cor s'encongia d'emoció, i el dia que vam rebre el que ens deia que podíem fer visita, a través de la valla del pati, el meu va esclatar!!!

I quan hi havia notícies no gaire bones ens preguntàvem com podíem ajudar? Moltes gràcies!!!

PATCHWORK TEIXITS
MERCERIA FILS LANES
PUNT DE CREU CORTINES
CATIFES ESTELADES SENYERES
LLENÇOLS NÒRDICS
PROTECTORS MATALASSOS
TAPISSERIA DECORACIÓ
LLISTES DE NAIXEMENT
ALTA COSTURA REGALS
... I moltes coses més

TEIXITS
Agell

- Més de 400m de botiga!
- Pàrquing per a clients darrera la botiga (c/Josep M. Segarra)
- Més de 50 anys al vostre servei
- Més de 3000 robes de patchwork

**De Salt a
tot Catalunya !!**

Visita la nostra botiga online www.teixitsagell.com

C/ Major, 7 Salt (GIRONA) Tel. 972 231 372 info@teixitsagell.com

FAMÍLIA DE CARME ARUMÍ RAMON BUÏL ARUMÍ

Com tothom coneix, des de fa uns quants mesos el covid-19 s'ha fet amo i senyor de les nostres vides. Ha deixat a mínims el progrés social, econòmic i de llibertats amb tant esforç aconseguit. Malgrat tot, som de l'opinió que podem i hem de confiar bàsicament en les capacitats i responsabilitat de la ciutadania. No ens queda altra.

És evident dir que el confinament ha estat dur per a la majoria i molt especialment pels residents en Centres Geriàtrics i les respectives famílies. Nosaltres, com una més del col·lectiu d'inscrits a Les Vetes de Salt, hem sofert por, preocupació, angonya...

Han estat gairebé quatre mesos d'una incertesa total i progressiva a mesura que es coneixien les dades dels Geriàtrics facilitades pels mitjans de comunicació. La pandèmia ha colpejat fort a tots fins al límit dels límits. No poder visitar la mare sovint i amb proximitat és dur; només ho sap qui ho passa.

D'entrada no ha faltat la confiança en l'equip directiu del Centre i en el seu personal, però la incògnita de com s'enfrontarien a aquesta desconeguda i nova realitat va tenir-nos expectants i alhora preocupats, agreujat per les notícies del què passava i com es gestionava (o els feien gestionar) clínicament en molts Centres d'arreu. No es tracta d'altra cosa que de tutelar integralment persones d'edat avançada i, la majoria, amb patologies de base prou complicades. La perspectiva era, i és problemàtica pels residents, llur famílies i, com no, pel personal de Les Vetes.

La realitat ha esvaït dubtes. La Direcció de Les Vetes ha estat en tot moment amantent a facilitar-nos informació puntual i veraç del nostre familiar en particular i del Centre en general aportant solucions possibles a les peticions. Aquesta línia informativa ha pal·liat un pèl el preocupat estat d'ànim.

Tenim notícia de què, fins avui, a Les Vetes no hi ha entrat sensiblement el virus. L'èxit cal anotar-lo, creiem, a la curosa gestió que de la pandèmia s'ha desenvolupat en tots els àmbits del Centre. Només tres residents dubtosos i cap que requerís hospitalització.

La primera mesura que vam viure fou el ràpid, decidit, immediat i contundent aïllament que van programar tot seguit de conèixer i valorar les evidents sospites de propagació del Covid-19.

Una altra mesura adequada va ser la instauració d'un exigent protocol propi d'actuació intern. Intueixo que endemés de tot això déu haver-hi un munt d'accions interrelacionades i connexes que desconec i tot plegat penso que ha portat a una gestió encertada atribuïble únicament i exclusivament a l'equip de direcció i llur personal amb la inestimable i absoluta col·laboració del Cap Salt que, en una labor programada i consensuada, ha estat i és decisiva en el tarannà de Les Vetes.

Hem patit si, i encara tenim el cor encongut perquè l'epidèmia és socialment present, però la forma que es desenvolupa el dia a dia a la Institució, fa que ens quedi un pòsit d'esperança i tranquil·litat.

familiars

FAMÍLIA DE MARIA PLANAS VILLA JOAN SERRA

Dur, dur, molt dur. Quatre dies després de l'ingrés de la mare i... patapam "estat d'alarma".

Tot el que havíem imaginat se'n va anar a norris. "Seran 15 dies", "Passen ràpid" i moltes frases com aquestes varen ser les primeres que ens vàrem dir per passar millor el tràngol de no poder visitar la mare.

Els emails ens tranquil·litzaven molt, moltíssim. Tot anava bé. Tothom estava bé! La mare està en molt bones mans. Ella és forta. Anirà fent-se al lloc i a les persones. 15 dies més, 15 dies més, 15... Sembla la cançó enfadada.

Segueixen les bones notícies. Hurra! Rebre notícies puntuals i detallades ens reafirmava la nostra confiança en tot el personal i l'equip directiu.

Trucades quasi a diari, fills, nets, besnéts. Tots pendent de la iaia. Enviem fotos i escrits. Entre pompons i partides de dominó te coses per mirar i llegir. Bon acudit fer servir aquest mitja per comunicar-nos, per acostar-nos tot i la distància.

I arriben les videoconferències! La tecnologia al servei de les persones. La veiem, ens veu. Indescriptible l'emoció. Segueix bé amb alguns alts i baixos.

Arriben males notícies, però no perdem els nervis, segueix en les millors mans i l'equip manté la nostra total confiança. Van fer, fan i faran el que calgui per preservar la salut de residents i equip.

15 dies més... Més a prop de la mare, visites a la tanca, emoció elevada al quadrat. Tenir-la a tocar, veure-la allà a 2 metres, qui ho havia de dir, que això ens faria feliços a tots. Estava bé, però l'aïllament passa factura. Una davallada en l'estat d'ànim de la mare. Tothom està per ella, equip i altres residents. També la família intentem animar-la.

Ara bé, ara no tant, ara malament... i tornem a començar. No la deixem, missatges de tota mena per estimular la seva part positiva, perquè miri al futur com quelcom que li agradarà viure i fer-li saber que encara és el pal de pallar de tota la família i ens fa falta més del que es pensa.

I en aquestes estem, el futur dirà cap on anirem tots plegats, però, repeteixo, estem a la confiança total del equip de Les Vetes, ara també sou de la família!

I he deixat aquestes dues paraules pel final, que defineix com ens sentim i que senten els nostres cors, agraïment infinit.

MOLTES GRÀCIES!

Cartes dels
dels residents

NR Nonó Rius
Assessors S.L.
ASSESSORIA JURÍDICA FISCAL

VALU
ASSEGUR
CORREDORIA D'ASSEGURANCES. S.A.

Pl. del Veïnat, 8 baixos - Apt. de Correus 64 - 17190 SALT (Girona)
Tel. 972 24 15 44 - Fax 972 24 50 55 - info@nonorius.com

Pl. Josep Pla, s/n - 17001 GIRONA
Tel. 972 22 36 16 - Fax 972 22 19 93 - direccio@valviassegur.com

Cartes dels

FILLS DE MARIA SELGA FINA, FERRAN I JAUME OLLÉ

Quan a principis de març es van començar a aplicar a les Vetes les primeres mesures de prevenció pel perill de contagi del coronavirus, vam pensar que eren uns exagerats i que es passaven una mica. Amb el temps, hem vist que no anaven errats.

Des de l'inici del confinament hem tingut por, angonya i preocupació pel que podia passar-li a la nostra mare i a la resta de residents. Les notícies d'altres residències que sortien als mitjans de comunicació no eren gaire encoratjadores.

Sort n'hem tingut del correu que periòdicament ens ha enviat l'Àngels Teixidor amb les frases "TOTS ESTEM BÉ - TOTS SEGUIM BÉ", ens omplien d'alegria i ens donaven esperança de que tot aniria bé. Així ha estat. GRÀCIES Àngels per ajudar-nos a passar tot aquest temps amb els ànims ben amunt.

Els que tenim la sort de tenir la família ben a prop no ens hauríem imaginat mai que hauríem de fer servir el mòbil i l'ordinador per poder-nos veure les cares, la de la nostra mare inclosa. Des que a finals de març del 2019 va entrar a les Vetes hem intentat venir cada dia a fer-li una estona de companyia.

Ens agafa les mans i aprofita per explicar-nos els mateixos records de la seva infantesa a la Fonda Selga d'Anglès, d'on és filla, o bé de quan nosaltres érem

petits. Aquestes estones i els petons de rebuda i comiat per a ella son com una rutina, per nosaltres una manera de veure que està bé a la residència i per tots, una bona medicina.

El mòbil, un gran invent segons ella, li serveix per veure fotografies i vídeos dels seus set nets i quatre besnèts, dels quals n'està ben cofoia, junt a una tablet, han substituït durant quasi tres mesos aquestes visites. Per ella, ha estat l'única manera de poder veure la família i per nosaltres, també ha estat la manera de comprovar que la frase de l'Àngels era ben certa. Però no és el mateix. Molt fred. Trist.

Amb les visites al passadís del pati ha estat una petita millora, però insuficient. Ens hem emocionat molt al veuren's, però continuem amb la distància, sense contacte, sense petons. Ara ens haurem d'acostumar a les mesures de la "nova normalitat", al nostre entendre aplicades sense gaire sentit comú pel que fa a les residències.

Però hem de tenir clar que el virus no ha desaparegut i que hem de continuar aplicant totes les mesures per evitar el contagi. Esperem que una vacuna arribi ben aviat i tot torni a la normalitat de sempre.

familiars dels residents

FAMÍLIA DE MERCÈ BESALÚ

Els mesos del confinament han estat llargs i durs, però mai hem deixat de ser positius. Hi ha hagut molts canvis, però vull recordar aquells que ens faran viure en un món millor. Fins ara, cada dia havíem d'anar físicament al lloc de treball però amb la introducció del teletreball a les nostres vides permetrà que es fomenti més la conciliació familiar, en el nostre cas poder passar més temps a Girona i a Mallorca. També, aconseguirem que circulin molts menys cotxes per la carretera i d'aquesta manera contribuirem a favor del medi ambient.

Molt sovint, les persones vivim tan capficats en les nostres pròpies vides que no ens adonem del que els passa als altres. La Covid-19 ens ha fet canviar rutines, accions que se suposen, costums no analitzats. Per exemple, ens hem plantejat potser: ¿com se sentirà una persona gran, eventualment amb limitacions de salut greus, que està a una residència sense tocar mai cap familiar?

És ben cert que, pensant en com són "mestres d'humanitat" les auxiliars, cuineres, infermeres i tot el personal de Les Vetes, estàvem molt tranquils. Ara bé, posar-se en la pell dels altres, massa vegades no ho fem.

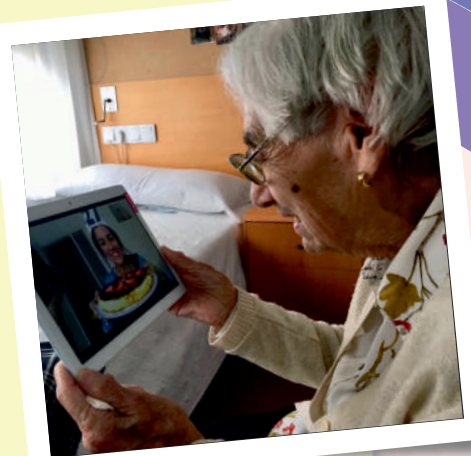
I qui diu la nostra mare, també els treballadors. Sovint hem pensat: Com ho portarà la Directora, amb tot el pes de la responsabilitat, o aquella o encara aquella altra persona que hi treballa, que ha d'anar amb compte, canviar-se la roba, viure de

manera sacrificada. No hi ha paraules per expressar l'agraïment que se sent per la feina ben feta d'altres.

Com experiència personal, gràcies a les noves tecnologies, durant aquests mesos les distàncies personals s'han fet més curtes. Va ser una gran alegria poder fer una videoconferència amb la meua àvia, la Mercè, el dia del meu aniversari.

Després els meus pares i el meu oncle la van poder visitar a la reixa i m'explicaven que cada cop era com tenir-la més a prop.

Tenim ganes de poder visitar-la i compartir amb ella totes les diferents activitats que hem fet durant el confinament: nous plats de cuina, papiroflèxia (la rosa de sant Jordi), un puzzle i no hem deixat de banda l'activitat física que és molt important per la ment i el cos.

ensensortirem

EL COVID A LES VETES

Les Arrels és el BOE popular de la Residència, dels residents, dels familiars i si tenen temps de llegir-la, també de tot el personal laboral. La persona que en sap més del coronavirus, a Les Vetes, és la persona que m'ha proposat de fer un escrit. Un servidor diré el que sé. Sé que el coronavirus és persona non grata aquí. No pot parlar de Les Vetes perquè no ha ni tan sols entrat.

Què sé de Les Vetes? Doncs que, setze treballadores sobre un total de quaranta tres varen sortir positives. Segona temptativa de diagnòstic: Ningú té el virus. D'usuaris, en van sortir tres d'assintomàtics. Després d'una segona PCR cap.

El que els responsables de la Residència no es varen estalviar van ser vuit dies d'incertesa, de dubtes, de por i d'incapacitat física per resoldre el problema en vint-i-quatre hores. Després, l'alegria de no estar coronats, la pau i la tranquil·litat. També sé que el problema va entrar en la ment i el cor de la gent. Les Vetes han fet seu el drama de la malaltia, del dolor, de la mort.

La gent ha pregat pel món enter. Vaig dir tres Misses a Sant Josep que és el Patró de les Vetes. No és un Patró que cobra i no treballa. És l'Espòs de Maria i el que exercia la funció jurídica de Pare de Jesús. A les Vetes, ens flem molt de Sant Josep!

Després de la tercera, vaig dir-ne tres més en acció de gràcies perquè tenia la certesa, subjectiva, de que Sant Josep ens faria cas.

A Les Vetes hem observat les normes governamentals. Si veiéssiu, ara, que ja pot venir la gent a oir Missa, cada dia, els bancs on seuen els usuaris, dos per banc, sense donar-se la Pau, però desitjant-ne molta per a tothom.

També sé que les auxiliars i altre personal de treball, quan van a casa, cap al tard, ho fan amb una rialla de joventut i uns ulls petits i arrugats pel

cansament. També sé que alguna mare només pot fer un petó als seus fills quan ja dormen. També sé que els familiars han estat informats per Direcció.

He vist, aquests dies, les filles o nets i netes, a l'altra banda de la reixa del pati, al carrer, parlant, a la deguda distància, amb la mare o l'àvia. També sé d'alguna àvia que no ho és. Es "bisàvia". Així li diuen. He vist àvies i "bisàvies" contemplant les fotos de familiars com si fossin de carn i ossos.

Sabeu què sé, també? Doncs, que la gent té el cor més tou. Sé que al veure tants savis perseguint un microbi tan invisible, hem arribat a la conclusió que segurament se n'ha fet fet un gra massa al prescindir de Déu, al declarar-lo persona non grata en la nostra vida.

Fer fi, sé, malgrat el cansament del viure confinats que tenim una alegria de cor, una sensació d'estimar-nos més, una consciència de ser útils fins a la mort i amb la mort, i la dolcesa d'haver menjat els dos últims diumenges, per esmorzar, una tassa grossa de xocolata amb dos melindros i un plàtan.

Donem gràcies a Déu.

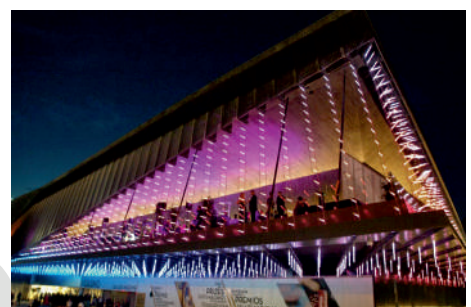

TEXT MOSSÈN ÀNGEL CALDAS

elecnor
Professionals de confiança

Instal·lacions del nou Aldi de l'Avinguda Josep Tarradellas, 13 de Girona

Manteniment d'instal·lacions del Gran Casino Costa Brava de Lloret de Mar

Manteniment d'instal·lacions de l'Hotel B&B de Salt

Revisió periòdica d'instal·lacions del centre CETEMMSA de Mataró

Estem a:
C/ Vilablareix, s/n
17162 Bescanó
Tel. 972 23 25 11

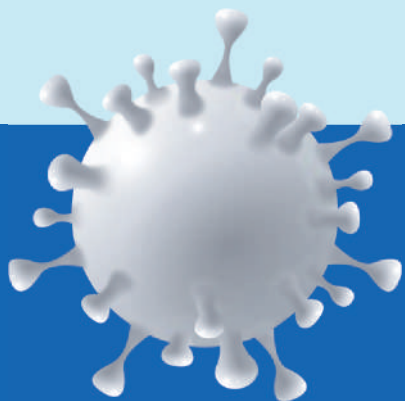
A **elecnor** realitzem tot tipus d'instal·lacions (BT, AT, ACS, gas, climatització, renovables, ...), manteniments i reparacions tant industrials com domèstiques.

EL COVID A LES RESIDÈNCIES DE GENT GRAN:

A Les Vetes portem molt de temps treballant per a fer possible una Atenció Centrada en la Persona en la que la persona gran pren decisions sobre com vol viure aquesta darrera etapa de la seva vida. Estem convençudes de que aquesta és una de les principals vies per empoderar les persones grans i dignificar el final de la vida.

Amb l'arribada del COVID a les nostres vides ha calgut aplicar mesures estrictes que, amb l'objectiu de protegir-nos i protegir a les altres persones, ens han privat d'una sèrie de drets fonamentals. Hem hagut de confinar-nos a casa durant moltes setmanes i això ens ha fet adonar de com de valuosa és la nostra llibertat; hem tingut temps de trobar a faltar el reflex del sol brillant sobre el mar, l'olor de la muntanya quan desperta un nou dia, o els sorolls del bosc i les converses i somriures amb la família i els amics. Mica en mica, petits, joves i persones grans, estem recuperant la normalitat i comencem a poder gaudir d'aquestes petites coses de la vida encara que calgui seguir prenent algunes mesures de seguretat com l'ús de mascaretes o la distància social.

I la gent gran que viu en una residència? Està recuperant també aquesta normalitat? A les residències de gent gran el COVID ha tingut un major impacte que en la resta de la societat. Concretament, a Les Vetes, amb l'objectiu de protegir la nostra gent gran vam tancar les portes a les visites de familiars i amics quan el Govern i la Generalitat encara no havien definit l'estratègia per fer front a la pandèmia, hem fet mans i mànigues per poder adoptar les mesures de protecció pertinents tot i no haver rebut els EPIs necessaris per part de les institucions responsables, hem fet llargues jornades laborals fent tasques que ens són pròpies i d'altres que no fem habitualment, ... i per sobre de tot, ens hem preocupat pel benestar dels nostres residents i les seves famílies garantint el contacte i la comunicació a través de trucades, videotrucades de whatsapp, llargues trobades virtuals i més recentment visites a través de la reixa del pati o en els espais habilitats especialment amb aquesta finalitat. Dins d'aquesta situació de novetat i canvis constants, s'afegeixen les demandes d'elaboració de protocols i la necessitat d'habilitar nous espais i complir amb noves normatives per a garantir la seguretat de residents i dels seus familiars en les visites. Intentem complir amb totes les mesures, protegir els/les residents, i continuar fent la nostra feina tan bé com sabem...

Els límits entre la protecció i la vulneració de drets

La gent gran no institucionalitzada, independentment del seu estat de salut, ja fa dies que gaudeix de llibertat per a poder sortir al carrer, fer passejades i veure als seus familiars i amics. Però la gent gran que viu a una residència tot just ara comencen a poder-ho fer i amb força restriccions... Què passa amb els drets i deures de la gent gran que viu en una residència? No haurien de ser els mateixos que els de la gent gran que té la sort de poder viure a casa seva?

A la Carta dels Drets i Deures de la Gent Gran a Catalunya es posa èmfasi en "construir un país per a totes les edats, on les persones grans siguin ciutadanes de ple dret, amb els mateixos drets i deures que la resta de la ciutadania, evitant d'aquesta manera situacions de discriminació" però aquesta pandèmia ens ha portat a vulnerar alguns dels seus drets, especialment els que tenen a veure amb el principi de la Dignitat.

El COVID ens ha enganxat a tots (institucions, departaments, empreses, famílies, i societat en general) desprevinguts i amb protocols poc clars sobre com procedir... però el que no podem permetre és que els drets i deures de la nostra gent gran es vulnerin un cop més. No podem deixar que l'Edatisme (entès com una actitud discriminatòria cap a les persones pel simple fet de tenir una edat cronològica avançada) o l'Institucionalisme (terme que m'he inventat però que igual que tots els -ismes podria fer referència a la discriminació de determinats grups de persones pel simple fet de viure en una institució) guiïn la resposta en moments tan delicats.

El debat està servit.

Fent XARXA

El 3 de gener amb la col·laboració del grup de voluntaris del CLUB TEMPIR vam celebrar l'arribada dels Reis d'Orient que, com tots els anys a la nostra residència, van repartir un obsequi a cada resident. Aquest dia no falten mai somriures i mirades plenes de tendresa perquè a tots ens agrada celebrar aquest dia tan especial junts i amb bona companyia.

El 20 de gener els alumnes del cicle formatiu d'Integració Social de l'IES VALLUERA, van venir a Les Vetes per conèixer el centre i els residents. Vam fer una visita guiada per la residència i van participar en una xerrada sobre l'envelliment i el tracte cap a les persones grans. Al cap d'uns dies, van tornar per fer un taller de memòria i reminiscència.

El 28 de gener els alumnes de 5è de l'ESCOLA SILVESTRE SANTALÓ DE SALT, ens van preparar unes poesies molt originals i motivadores que ens parlaven de l'amistat, l'amor, la natura, la igualtat i altres valors molt importants dels que cal sempre prendre consciència. Després del recital de poesies ens van repartir un llibret amb el recull de totes les poesies que ens van recitar perquè les puguem llegir quan vulguem.

El 31 de gener i també el 28 de febrer, repartits en dos grups diferents, alguns dels alumnes de l'ESCOLA DE NOVES OPORTUNITATS DE GIRONA ens van oferir un taller d'estètica i van fer la manicura a totes les residents que volien gaudir d'aquest servei. Les residents que hi van participar van quedar molt contentes i totes portaven les ungles de les mans arreglades i pintades del color que més els hi agrada.

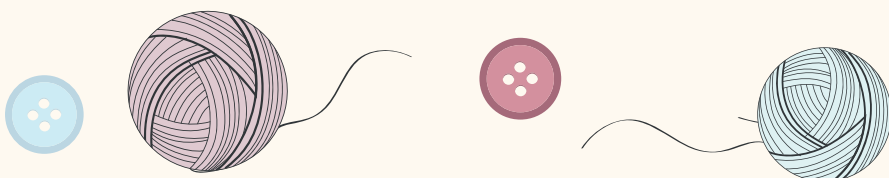
El 18 de febrer per celebrar el CARNESTOLTES vam fer taller de màscares. Les vàrem decorar amb diferents materials com: roba, purpurina, pintura, colors etc. cada màscara també tenia una forma diferent. Cadascú triava la forma que més li agradava i després la decorava al seu propi estil. Totes les màscares acabades les vam exposar a la sala del gimnàs.

El 20 de febrer vam celebrar el DIJOUS LLARDER. Un any més amb la col·laboració de la Rosa Junquera i la Dolores Valverde vam fer la tradicional coca de llardons i la vàrem menjar per berenar. Ningú es queda sense tastar-la. Deliciosa!!

El 25 de febrer Mossèn Àngel ens va obsequiar amb una xerrada per celebrar la Quaresma, un temps per a la reflexió i la penitència que acaba passats quaranta dies amb el diumenge de Pasqua.

El 26 de febrer es va celebrar el dimecres de Cendra amb una missa a la Capella de Les Vetes.

El 6 de març vam celebrar el Dia de la dona treballadora. Per commemorar aquesta Diada, totes les treballadores de Les Vetes vam penjar a l'entrada de la residència missatges encoratjadors i frases que donen sentit a aquest dia de la dona treballadora. Tampoc podia faltar una xocolatada per tots i totes.

El 5 d'abril va ser Diumenge de Rams i el vam celebrar fent un taller de palmes amb cartolina. Alguns residents la van poder lluir a la missa que es va celebrar a Les Vetes.

El 12 d'abril vam celebrar el Diumenge de Pasqua amb una engrescadora activitat que consistia en buscar els ous de Pasqua pel jardí i en acabat ho vam celebrar amb un bon dinar i de postres, la tradicional Mona de Pasqua que no falti!

El 23 d'abril vam celebrar un Sant Jordi molt especial. Tots els residents van lluir una bonica rosa feta de ganxet. La rosa la van lluir tot el dia i per apropar-los a les seves famílies vam fer fotos que els familiars van rebre amb molt d'afecte.

El 29 de maig tots i totes vam sortir al pati per celebrar, amb un esplèndid Pica pica, que ja érem un centre verd, lliure de COVID19. Després d'unes setmanes d'aïllament i de neguits esperant resultats, vam gaudir de l'aire lliure i de la companyia dels altres sabent que tots estàvem be.

El 14 de juny, apel·lant també a la tradició i a la cultura popular, vam celebrar el Dia de Corpus creant una catifa de flors que va lluir durant la missa i la petita processó que vam fer a les Vetes

El 23 de juny vam fer la Revetlla de Sant Joan, on no podien faltar petards, la coca de Sant Joan i l'animació de Pau Morales posant la música perquè tothom bellugués el cos cadascú al seu ritme.

TERRATRÈMOL

Aquest article pretén ser especialment breu, amb la intenció que qualsevol avorrit lector no tingui excusa davant parrafades que conviden a llegir en diagonal. Tracta del moll de l'os de la Fundació Les Vetes. Les pàgines que el precedeixen us han parlat de com s'ha viscut (i sobreviscut) la pandèmia a la Residència. Han estat –i malauradament va per llarg– uns mesos molt complicats, probablement la situació més delicada i tensa que ha viscut aquesta institució al llarg dels vint-i-cinc anys, d'ençà d'aquell hivern del 95 que ingressaven els primers usuaris. Ens hem enfrontat a un escenari que només fa uns mesos era inimaginable. La Xina quedava molt lluny, i de la mateixa manera que l'Ebola o el Sars ens semblaven un problema aliè, confiàvem en un invisible escut d'immunitat occidental suprema que ens havia de protegir. "Si arriba, serà com la grip" era el comentari popular. Anàvem ben errats. Un sisme amb epicentre a Wuhan s'estenia arreu, lent però imparabla.

Però aquest article no tracta de com s'ha viscut el confinament a Les Vetes, de com el personal s'ha bolcat en blindar el centre, multiplicant les atencions als residents i sovint convertint-se en la nova família davant la impossibilitat de les visites externes. Ni de com les necessitats afectives de la gent gran institucionalitzada s'han vist radicalment limitades. Ni de com les residències s'han convertit en presons.

Tampoc tracta de com de frustrant ha estat tota la gestió que l'administració n'ha realitzat, amb els canvis de criteris, canvis de Departament (Afers Socials per Salut), l'allau de normativa diària sovint amb mesures inassolibles, ni la manca generalitzada de recursos materials, ni les inspeccions més que qüestionables.

Aquestes ratlles no dissertaran sobre les conseqüències de les retallades sistemàtiques del Departament de Salut, ni de les disputes geopolítiques dels recursos, ni de la manca de planificació del sistema sanitari, ni del dilema ètic que planteja la prioritat en l'assignació de personal sanitari, llits d'UCI i respiradors. Tampoc va de com, Decret en mà, hem permès que tanta gent morís sola als hospitals, arrencats dels éssers estimats, de forma completament inhumana, senzillament perquè calia preservar els recursos. Ni dels sepelis capolats. No va de com aquesta crisi serà jutjada en el futur, tal com ho fem quan ens avergonyim de genocidis pretèrits.

No va de la manca de testos PCR, ni de la descoordinació i irregularitats entre la presa de mostres dels residents, els primers resultats, l'angoixa per tres positius (asintomàtics o amb símptomes molt lleus) i el decalatge entre els posteriors PCR's al personal (al cap de 4 dies!) i els corresponents resultats (al cap de 8 dies més!!), amb 16 nous positius, tots ells curiosament asintomàtics, però que feien saltar totes les alarmes. Tampoc va de com la meritòria gestió de la Direcció reorganitzant personal i tasques, i la inestimable professionalitat, compromís i col·laboració del personal permeten superar aquest escenari demolidor.

No va tampoc de l'alegria immensa de finals de maig, quan arriben els darrers resultats dels tests i confirmen que tot ha estat només un malson, que som una residència 100% lliure de Covid, tant de treballadors com de residents, ni de com la celebració al porxo esdevé, malgrat el confinament més estricte, un esclat de festa merescuda. No va de com, després del primer terratrèmol, ens espolem la pols i celebrem que tots seguim junts.

Això va de quelcom més banal però indefugible. Va d'ingressos i despeses, de guanys i pèrdues, d'entrades i sortides. Va de capacitat de resiliència. Va de si les esquerdes conseqüència del terratrèmol Covid han afectat l'estructura de l'edifici. Ras i curt, va dels estralls econòmics que deixa al seu pas. I d'estar preparats per les futures rèpliques.

Com a Fundació, Les Vetes és una organització sense ànim de lucre, i com a tal el Patronat sempre ha procurat que la balança entre serveis i contraprestacions es mantingués en el just equilibri. Les poc més de cinquanta places de residència requereixen pràcticament el mateix volum de plantilla, bona part d'ells a jornada completa. Els anys en que per algun motiu hem tingut una habitació sense ocupar més de 6 mesos la comptabilitat grinyola. Enguany durant el confinament i setmanes posteriors hem acumulat cinc baixes per causes naturals alienes a la pandèmia. Són places que no s'han pogut començar a cobrir fins a la Declaració de "Centre verd" (lliure de Covid) a mitjans de juny. Val a dir que l'administració ha seguit transferint les prestacions vinculades a la Llei de la Dependència d'aquestes vacants durant el confinament, que malgrat no cobrir despeses esmorteïxen l'impacte, però patcada de més de 12.000€ al cap i a la fi.

El Centre de Dia porta fora de servei des del minut zero. Els seus 4.000€ d'ingressos en relació al mateix trimestre del 2019, esfumats. I les perspectives de reobertura compartint els espais actuals ni tan sols apareixen a l'horitzó.

L'adquisició dels tan necessaris i desitjats mitjans de protecció durant els mesos de març, abril i maig ha comportat una despesa extra de més de 16.000 €. Els mesos propers ens haurem de seguir proveint. Ningú regala res.

Les substitucions del personal per baixes preventives i les conseqüents substitucions i/o noves contractacions ha suposat més de 10.000€ de sobre cost. Mai sabrem fins a quin punt falsos positius. Tots ells asintomàtics i les proves posteriors contradictòries. La reflexió és inevitable. El sotrac a la caixa, també.

En definitiva, les previsions apunten que, en el millor dels casos, el balanç de l'exercici del 2020 es menjarà els minsos beneficis de la darrera dècada, i en el pitjor dels casos comprometrà seriosament la

viabilitat de l'actual model. Són molts els factors a contemplar, i la incertesa dels escenaris fa disparar les variables de l'equació. El futur de molts centres geriàtrics està a la corda fluixa i m'atreveiria a dir que algunes fins i tot pengen d'un fil. Les properes rèpliques del terratrèmol (no ho dubteu, hi seran) esdevindran decisives, i cal poder-les afrontar amb solidesa econòmica.

Potser ara més que mai les donacions a la Fundació Les Vetes permetran esmorteir els estralls del terratrèmol Covid, confio en vosaltres i en la vostra generositat. Per part nostre seguirem posant el nostre absolut compromís en l'atenció i el servei que sempre ens ha caracteritzat. Sempre. Fins al final.

Tant de bo ens quedin molts anys de Fundació Les Vetes per poder parlar de tot allò del que no va aquest article.

Si desitgeu fer les vostres donacions a la Fundació Privada Les Vetes podeu posar-vos en contacte amb la Maria Jesús Macías, del departament d'administració (secretaria@lesvetes.com) o a través de LA CAIXA (IBAN ES58 0081-0086-03-0001765287).

Recordeu que tots els ingressos es destinen íntegrament a projectes socials i de millora de les instal·lacions de Les Vetes. Amb la teva col·laboració podrem treballar per aconseguir una societat més justa i solidària, facilitant i proporcionant serveis destinats a atendre les necessitats de les persones més vulnerables, i en especial a la gent gran.

Recordeu que totes les donacions gaudeixen de beneficis fiscals de fins al 75%.

**Més informació: Revista Arrels, núm. 21
<http://www.lesvetes.cat/ca/fundacio-les-vetes-projeccio-social/revista-arrels>**

Tresors del Ter

PASTISSERIA
MARGENAT

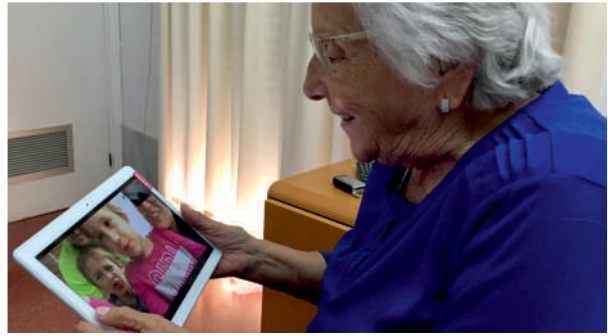
C/ Abat Oliva, 10
Tel. 972 230 679
Plaça del Veïnat - 17190 - Salt

Fabricuina
Taules i cadires, s. l.

Mobles de Cuina
Disseny
Decoració
Adaptació i
Instal·lació

C/ Impressors Oliva, 12 - Local 12 | C/ Major de Salt, 4
17001 Girona - Tel. 972 21 87 19 | 17190 Salt - Tel. 972 24 00 74
e-mail: fabricuina@hotmail.com

EL NOSTRE CONFINAMENT

nc®
**ASSESSORIA
CODINA**

ASSESSORAMENT FISCAL,
COMPTABLE I LABORAL

SERVEI JURÍDIC
I JURÍDIC MERCANTIL

AUDITORIA
COMPTABILITAT INTEGRAL
INFORMÀTICA
CONSULTORIA
ESTRATÈGICA

C/ dels Vern, 3 - 17004 GIRONA · Tel. 972 205 100
codina@codinacia.com · www.codinacia.com

CÀLIDS *i competents*

Comptem amb persones que aprecien les persones,
amb un profund coneixement d'una professió que
requereix d'un alt grau d'humanitat.

900 231 132
www.memora.cat

Carretera de Sant Feliu, 36
17004 Girona

m
memora

arrels
La revista de la Fundació Les Vetes

Les etes
fundació

nº24 · 1r semestre 2020
www.lesvetes.cat